

ПОЛ ВЕРЛЕН ПРЕКРАСЕН РИЦАР...

Част 0 от „Мъдрост“

Превод от френски: Кирил Кадийски, 1994

chitanka.info

*Прекрасен рицар, спрял със спуснато забрало —
Нещастие то меч забодя в мойто тяло.*

*Червен фонтан — кръвта ми заблика, запламтя
и слънцето изпи я от ярките цветя.*

*Нахлу в очите мрак, задави стон устата
и старото сърце предсмъртно се замята.*

*От своя кон се смъкна и стъпи на крака
Нещастие то, после докосна ме с ръка.*

*Железен тежък пръст забило в мойта рана,
поуките си то с нетрепващ глас захвана.*

*И ето — пръстът леден, впит в моите гърди,
и чест, и всичко чисто в сърцето възроди.*

*И ето — тръпно от божествената искра,
сърцето младо е, готово пак за риска.*

*Треперя аз, замаян, невярващ и убог
като човек, на който явява му се Бог.*

*Но този рицар пак на своя кон се метна
и кимна ми с глава, с усмивка неприветна,*

*и викна ми (все още кънти край мен гласът):
„Внимавай! Днес ти стига — като за първи път!“*

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.